

dan måde, at administrative hensyn for såvel erhvervslivet som for det offentlige tilgodeses.

Den afgørende forskel mellem den gældende almindelige omsætningsafgift og merværdiafgiften er, at den gældende afgift kun opkræves i et enkelt omsætningsled, normalt ved afsætningen fra producent eller grossist til detailhandler, medens merværdiafgiften opkræves af alle omsætningsled, som hver for sig indbetaler deres part af det afgiftsbeløb, som hviler på de færdige varer.

Desuden adskiller den foreslåede merværdiafgift sig fra den gældende engrosledsafgift ved at omfatte en langt større del af forbruget. Engrosledsafgiften omfatter således kun varer, og store vareområder er endda undtaget fra afgiften, bl. a. alle levnedsmidler. Efter forslaget omfatter merværdiafgiften alle varer og tillige en lang række tjenesteydelser.

Disse udvidelser i forhold til den gældende omsætningsafgift vil betyde, at erhverv, der ikke hidtil har været direkte berørt af den almindelige omsætningsafgift, nu bliver inddraget under denne og må opkræve afgift af salget og indbetale beløbene til statskassen. Dette gælder bl. a. detailhandel, landbrug, gartneri og fiskeri samt de erhverv, der præsterer tjenesteydelser af de arter, der foreslås inddraget under afgiften.

Vedrørende lovforslagets nærmere udformning henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Denne indledningsparagraf indeholder en kort angivelse af lovforslagets indhold. Det fremgår af paragraffen, at omsætningsafgiften skal svares af alle omsætningsled. Det forhold, at det kun er merværdien i de enkelte omsætningsled, der skal beskattes, fremgår af § 15.

Afsnit I indeholder bestemmelserne om, hvilke varer og ydelser der omfattes af afgiftspligten.

Til § 2.

Ifølge paragraffens stk. 1 omfatter afgiftspligten alle varer.

Det fastslås samtidig, at såvel nye som brugte varer er afgiftspligtige. Dette er i overensstemmelse med reglerne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Til forklaring af varebegrebets omfang i afgiftsmæssig henseende er i paragraffen anført, at gas, vand, elektrisk strøm, varme o. lign. anses som varer. Det kan yderligere nævnes, at også levende dyr og planter anses som varer.

Fast ejendom hører derimod ikke under varebegrebet, således at omsætning af f. eks. bygninger ikke medfører afgiftserlæggelse. Der skal heller ikke svares afgift ved omsætning af fordringer som f. eks. obligationer, aktier, lodsedler eller frimærker. De tryksager, som repræsenterer de pågældende fordringer, er dog afgiftspligtige og skal afgiftsberigtiges ved levering f. eks. fra trykkeriet, ligesom f. eks. brugte frimærker og mønter som samlerobjekter er afgiftspligtige.

Som anført i de indledende bemærkninger, måtte afgiften omfatte alle varer og tjenesteydelser, hvis den skulle være fuldstændig neutral. Administrative og andre hensyn kunne imidlertid tale for modifikationer.

Fra en række af de erhvervsorganisationer, som har udtalt sig om merværdiafgiften, er det stærkt fremhævet, at en sådan afgift må være meget omfattende, og at den især må omfatte alle varer. For erhvervslivet vil det betyde store praktiske vanskeligheder, hvis nogle varer holdes uden for afgiftspligten.

Med hensyn til tjenesteydelserne er der praktiske muligheder for at holde visse arter uden for afgiftspligten, medens det for andre former for tjenesteydelser gælder, at undtagelser vil indebære vanskeligheder for erhvervslivet at administrere.

I paragraffens stk. 2 er nærmere angivet, hvilke ydelser der foreslås omfattet af afgiftspligten.

Som det første punkt er nævnt arbejdsydelser på varer. Under den gældende afgiftslov er kun arbejdsydelser i forbindelse med fremstilling af varer afgiftspligtige. Denne begrænsning i afgiftspligten frembyder imidlertid visse vanskeligheder, og det er derfor foreslået, at afgiftspligten skal omfatte alle arbejdsydelser, herunder også bearbejdning, montering, afprøvning, analyse, forandring, reparation, vedligeholdelse og rengøring. Vanskelighederne ved det bestående system vedrører bl. a. afgrænsningen af, hvornår en arbejdsydelse skal karakteriseres som fremstilling af en vare, og hvornår den skal karakteriseres som montering eller reparation af en vare. Det er i mange tilfælde vanskeligt at afgøre, om der foreligger afgiftspligtig fremstilling af en vare eller afgiftsfri montering af varer til et større samlet anlæg. På samme måde kan det volde vanskeligheder at afgøre, om en reparation er så omfattende, at den må karakteriseres som fremstilling af en ny vare med anvendelse af de gamle materialer. Disse vanskeligheder vil forsvinde, når alle arbejdsydelser på varer inddrages under afgiftspligten. For erhvervsvirksomhederne vil det være en væsentlig fordel at kunne beskatte de samlede fakturabeløb i alle til-